

ข้าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

ข้าวไทย GAP ตัดอาวุธชาวนา

“...ข้าวต้องปลูก เพราะอีก 20 ปี ประชากรอาจจะ 80 ล้านคน ข้าวจะไม่พอ ถ้าลดการปลูกข้าวไปเรื่อยๆ ข้าวจะไม่พอ เราจะต้องซื้อข้าวจากต่างประเทศ เรื่องอะไรประชาชนคนไทยไม่ยอม คนไทยนี้ต้องมีข้าว แม้ข้าวที่ปลูกในเมืองไทยจะสู้ข้าว ที่ปลูกในต่างประเทศไม่ได้ เราก็ต้องปลูก”

ความตอนหนึ่งในพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรโครงการพัฒนา พื้นที่บ้านโคกกุแวอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ.นราธิวาส พ.ศ. 2536

วันนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเทศไทยจะพลิกวิกฤติ “ข้าวไทย” ในมือ “ชาวนาไทย” ให้หลุดพ้นจากบ่วง “ยิ่งทำ...ยิ่งจน” ได้อย่างไร ชวนให้ติดตามอย่างยิ่ง

นโยบายปี 2560 เป็นปีแห่งการยกระดับสินค้าเกษตร กรมการข้าววางยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนข้าวสู่มาตรฐานสากล ผ่าน 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐานการผลิตข้าวจีเอพี (GAP) กับ ข้าวอินทรีย์ โดยมีการทำงานแยกเป็น 2 ส่วนคือ การรับรองข้าวจีเอพี เพื่อบริโภค กับส่วนที่ 2 รับรองเมล็ดพันธุ์ข้าวจีเอพี ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ให้การรับรองเมล็ดพันธุ์กับข้าวบริโภค การตรวจสอบขับเคลื่อนภายในตามมาตรฐานสากลให้การยอมรับ ซึ่งกรมการข้าวเป็นหน่วยงานที่ให้การรับรองข้าวของประเทศโดยบทบาทอยู่แล้ว

ประสงค์ ทองพันธ์ ผู้อำนวยการกองตรวจสอบรับรองมาตรฐานข้าวและผลิตภัณฑ์ คุณให้ฟังต่อไปว่า ปีนี้ที่ต้องเน้นหนักก็คือ การยกระดับ และการพัฒนาส่งเสริมตรวจสอบ...รับรอง

“แปลงนาเกษตรอินทรีย์ ปีที่แล้วให้การรับรองไปแล้วสองพันแปลง มาปีนี้ตั้งเป้าไว้ที่สี่พันแปลง ส่วนในปีหน้าจะเพิ่มเป็นแปดพันแปลง...ลักษณะจะรับรองเป็นกลุ่ม พัฒนาแนวทางระบบการควบคุมภายในที่เกษตรกรก็ต้องจัดระบบความเสี่ยง รวมกลุ่มกันพัฒนาตัวเองเข้ามารับรองในลักษณะระบบกลุ่ม จะให้การรับรองภายในตรวจได้จำนวนมาก และประหยัดค่าตรวจ”

ในระบบการผลิตข้าวอินทรีย์เป็นตลาดเฉพาะ...การรวมกลุ่มเข้ามาทำการผลิตการตลาด เพื่อการค้า น่าจะเป็นทิศทางที่ดีที่สุด

ถัดมา...การรับรองข้าวจีเอพี เราจะให้การรับรองตั้งแต่ข้าวเปลือก 5 หมื่นแปลง 200 กลุ่ม ประสงค์บอกว่า ข้าวจีเอพี...ขับเคลื่อนภายใต้เกษตรแปลงใหญ่ โดยเอา 5 หมื่นแปลงเข้าสู่แปลงใหญ่ผลิตข้าวให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งแปลงใหญ่และเดี่ยว เพื่อส่งข้าวจีเอพีเข้าสู่โรงสีจีเอ็มพี (GMP) ข้าวจีเอพีออกโรงสีจีเอ็มพี...สู่ข้าวสารที่ได้มาตรฐานคิว (Q)...จีเอ็มพีด้วย

โรงสีของกระทรวงเกษตรฯที่นำข้าวจีเอพีเข้าสู่กระบวนการแปรรูป อาทิ โรงสีสหกรณ์เชียงใหม่ โรงสีสหกรณ์อำเภอพร้าว โรงสีสหกรณ์เมืองร้อยเอ็ด โรงสีวิสาหกิจชุมชนจังหวัดพัทลุง

“ข้าวจีเอพี...ขอรับรองเข้าสู่ระบบคิว จะเพิ่มมูลค่ามากทีเดียว อย่างข้าวสังข์หยดพัทลุงเมื่อมีตลาดรองรับชัดเจน ยกกระตือรือร้นราคาข้าวเปลือกจีเอพีขึ้นไปถึงตันละ 500-1,000 บาท...ระบบข้าวจีเอพีต้องไปต่อบริษัทแปลงใหญ่ พัฒนาเกษตรกร โรงสี ที่เชื่อมโยงให้ได้จีเอ็มพี และเข้าสู่มาตรฐานสินค้าระบบข้าวคิว”

ประสงค์ มองว่า ข้าวไทยมีจุดเด่น ในเรื่องคุณภาพดีกว่าประเทศอื่น แต่ประเทศอื่นก็มีการพัฒนาตัวเอง ฉะนั้นกระทรวงเกษตรฯ จึงได้จัดทำมาตรฐานข้าวไทย เพื่อให้แข่งขันได้ 4 มาตรฐาน

- 1.มาตรฐานข้าวหอมมะลิไทย ก็จะเป็นมาตรฐานที่ประเทศอื่นไม่เหมือนเรา ก็คือข้าวหอมมะลิไทย
- 2.มาตรฐานข้าวหอม ซึ่งเราจะต้องไปสู้ประเทศเขาได้ ข้าวมะลิ กข.15 ยกกระตือรือร้นข้าวหอมมะลิไทย
- 3.มาตรฐานข้าว
- 4.มาตรฐานข้าวสี สู่ระบบข้าวตลาดเฉพาะเราต้องสู้กันที่มาตรฐาน

“มาตรฐานเป็นเครื่องการันตีคุณภาพว่าข้าวไทยเหนือกว่า ข้าวหอมมะลิไทยเราเด่นกว่า โดยมีมาตรฐานที่พิสูจน์ได้ชัดเจนว่านี่คือข้าวหอมมะลิไทย ผ่านมาตรฐานการผลิตข้าวครบวงจร” อนาคต “ข้าวไทย” ต้องยืนอยู่บนมาตรฐานสากลอย่างมั่นคง นี่คือการแก้ไขปัญหาเรื่องข้าวในระยะยาวตลอดห่วงโซ่การผลิต และการตลาดมุ่งลดต้นทุนการผลิตควบคู่กับการเพิ่มผลผลิตข้าวคุณภาพดี ที่ตรงกับความต้องการของตลาด ภายใต้การกำกับดูแล ตรวจสอบรับรองมาตรฐานข้าว...

ตั้งแต่ระดับต้นน้ำคือ ข้าวที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ระดับกลางน้ำคือ โรงสีได้มาตรฐาน GMP และระดับปลายน้ำคือ ข้าวสารที่ได้รับเครื่องหมาย “Q”

“เราต้องสร้างความรู้ ความตระหนัก เครื่องหมายรับรอง การจะมาเป็นข้าวสารคิวจะมีมาตรฐานความปลอดภัย มีระบบ ที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล เกษตรกรผลิตดีและเหมาะสม เข้ามาเชื่อมต่อโรงสี และได้เครื่องหมาย Q...ให้ผู้บริโภคตระหนักว่ามีความปลอดภัย เห็นเครื่องหมาย Q...ทุกคนจะเชื่อมั่นทั้งหมดจะต้องยอมรับสินค้าข้าวคิวให้มากกว่าที่เป็นอยู่”

มาตรฐาน “GAP ข้าว” คือการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการผลิตข้าวเพื่อให้ผลผลิตข้าวเปลือกมีคุณภาพดี มีความปลอดภัยต่อผู้ผลิต ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นมาตรฐานการผลิตที่ผู้ค้าทั้งในและต่างประเทศให้การยอมรับ โดยมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี 7 ข้อ ดังนี้

เริ่มจาก...แหล่งน้ำสะอาดไม่ปนเปื้อน พื้นที่ปลูกไม่มีสารพิษตกค้าง ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายตามเกณฑ์ จัดการดูแลคุณภาพข้าว เก็บเกี่ยวในระยะเวลาที่เหมาะสม ขนย้าย...เก็บรักษาได้มาตรฐาน บันทึกข้อมูลครบถ้วนสม่ำเสมอ การปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 7 ข้อนี้ นอกจากจะทำให้ได้ข้าวคุณภาพและมีความปลอดภัยทั้งต่อตัวเกษตรกรและผู้บริโภคแล้ว ยังช่วยลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกรได้อีกทางหนึ่ง

เกษตรกรคนใดสนใจเข้าร่วมระบบการตรวจสอบและรับรอง มาตรฐานข้าว GAP สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่กรมการข้าว หรือศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวและศูนย์วิจัยข้าวทุกแห่ง

ปัญหาสำคัญในเรื่องนี้ก็คือการประชาสัมพันธ์ให้เกิดการรับรู้ในวงกว้างกว่าที่เป็นอยู่ ประสงค์ ย้ำว่า การขับเคลื่อนยกระดับข้าวต้องขับเคลื่อนในระดับประเทศ ต้องขับเคลื่อนจังหวัดนั้น ๆ ให้เข้าสู่มาตรฐาน โดยใช้แนวทางระบบรับรองของกรมการข้าว กระทรวงเกษตรฯ

“ทุกจังหวัด...มุ่งเข้าสู่นาแปลงใหญ่ สร้างแบรนด์ตัวเองออกมาให้ได้ ช่วยกันทำตลาด จะทำให้การผลิตข้าวมีคุณภาพ...สุดท้ายเกษตรกรมีรายได้ดีขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ขับเคลื่อนไปตามยุทธศาสตร์ข้าวไทยปี 2558 ถึง 2562...ลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรและเพิ่มโอกาสแข่งขันตามที่พลเอกฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย”

สิ่งที่ต้องยอมรับ การแข่งขันในตลาดข้าวต้องแข่งขันเรื่องคุณภาพ ...ข้าวไทยต้องมีมาตรฐานสากล แหล่งดิน...น้ำที่ใช้มีความปลอดภัย การปลูก...เตรียมแปลง...การจัดแปลงนา...วิธีที่ปฏิบัติ รวมถึงการเก็บเกี่ยว และที่ต้องเพิ่มก็คือการบันทึกข้อมูล 7 ข้อ...ต้องมีบุคคลที่ 3 ไปตรวจ ได้ทำครบสมบูรณ์หรือไม่ การบริหารจัดการที่ดีใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมจะนำไปสู่การลดต้นทุน ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น เมื่อเข้าสู่การรับรองก็就会有ความปลอดภัย จะทำให้ได้ข้าวสารที่ได้มาตรฐาน

อนาคต “ข้าว” ไทย...ประเทศที่ได้ชื่อว่าเป็น...“อยู่ข้าวอยู่น้ำ” จำเป็นต้องก้าวให้ทันกระแสเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลง

ไป “ภาคใต้” มาครับ น้ำแห้งแล้วได้เวลาฟื้นฟู

ผมยังอยู่ในช่วงเวลาของ “ชีพจรลงกัน” เอ๊ย “ลงเท้า” เหมือนเดิมครับในสัปดาห์นี้ เพราะพอกลับจาก เวียงจันทน์นอนบ้านได้คืนเดียว ก็ต้องขึ้นเครื่องบินต่อไปจังหวัดตรังทันที เพื่อไปพบกับพี่น้องชาวบ้าน ตำบลในเตา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมูลนิธิไทยรัฐตัดสินใจจะไปสร้าง โรงเรียนไทยรัฐวิทยา แห่งใหม่ขึ้นที่นี่

ท่านที่ติดตามความเคลื่อนไหวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมาเป็นระยะๆ คงจะทราบแล้วว่าปี พ.ศ.2562 จะเป็นปีที่อดีต ผอ.กำพล วัชรพล จะมีอายุครบ 100 ปี เพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีของท่าน หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐจึงได้บริจาคเงินจำนวน 50 ล้านบาท สำหรับการสร้างโรงเรียนขึ้นใหม่อีก 10 แห่ง ซึ่งจะทำให้มี โรงเรียนไทยรัฐวิทยาทั่วประเทศ รวมกันทั้งสิ้น 111 แห่ง โรงเรียนบ้านเกาะเต่า ตำบลในเตา อำเภอห้วย ยอด จังหวัดตรัง เป็นโรงเรียนแรกที่ทางมูลนิธิไทยรัฐเห็นควรว่าจะเชื่อเชิญเข้าร่วมในโครงการนี้ เพราะเป็น โรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล และขาดแคลน อะไรหลายๆอย่าง สมควรที่จะได้รับโอกาสเป็นอันดับแรกๆ

คณะของเราจากไทยรัฐ ที่มีพี่ มานิจ สุขสมจิตร เป็นหัวหน้าคณะงวดนี้ จึงต้องไปทำหน้าที่ เจรจาพูดคุยกับพี่น้องตำบลในเตา หรือที่เรียกกันว่าไปทำประชาพิจารณ์เสียก่อนตามระเบียบ เพื่อสอบถาม ความเห็นของพี่น้องทั้งหลายว่า ยินดีจะร่วมโครงการกับเราหรือไม่? อย่างไร?

ผมจะเก็บเรื่องราวของโรงเรียนไทยรัฐวิทยาแห่งนี้ ซึ่งต่อไปจะเป็นแห่งที่ 102 ไว้ก่อนนะครับ เพราะ จากนี้ไปคงต้องใช้เวลาอีกกระยะหนึ่งในการดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบต่างๆ จากนั้นจึงจะมีการ ก่อสร้าง และมีพิธีการส่งมอบอาคารโรงเรียนให้แก่ทางราชการต่อไป

ขออนุญาตรายงานถึงเรื่องบรรยากาศน้ำท่วมภาคใต้ดีกว่าครับ เพราะเป็นข่าวใหญ่ เป็นเรื่องใหญ่ที่ อยู่ในความสนใจของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ที่ต่างก็แสดงความเห็นใจและสงวนน้ำใจมาช่วยเหลือพี่น้อง ภาคใต้โดยตลอด ระหว่างที่ต้องประสบกับปัญหาอุทกภัยครั้งนี้

ดังที่ทราบแล้วว่า น้ำท่วมใหญ่ภาคใต้ปีนี้มาถึง 2 หน แต่ละหนได้นำความเสียหายอย่างรุนแรงมาสู่ พี่น้องภาคใต้ที่ตกอยู่ในเขตน้ำท่วม รวมทั้งจังหวัดตรังด้วย วันที่ผมเดินทางไปถึงฝนหยุดตกไปวัน 2 วันแล้ว ครับ และน้ำก็แห้งผากไปมาก โดยเฉพาะในตัวเมือง หรือบริเวณใกล้ๆ กลับมาสู่ภาวะปกติแล้วเป็นส่วน ใหญ่ แต่ก็จะมีมองเห็นริ้วรอยของความเสียหายได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะมองไปในสวนยาง 2 ฟากทาง ยังมีอีกหลายๆจุดที่ยังมีน้ำขังเอ่ออยู่ หรือไม่ก็เฉอะแฉะ มองเห็นเป็นทางยาวเลยทีเดียว

ผมมีโอกาสนั่งรถผ่านในบริเวณที่ถูกน้ำท่วมหลายๆที่ โดยเฉพาะโรงเรียนใกล้ๆอำเภอเมืองตรัง ที่เคยมีข่าวน้ำท่วมใหญ่ จนต้องหยุดเรียนไปหลายวัน บัดนี้ก็กลับมาเปิดเรียนได้ตามปกติแล้ว แต่ก็ยังมีร่องรอยของคราบน้ำที่ท่วมสูงถึงเกือบครึ่งห้องเรียนให้เห็นอยู่อย่างชัดเจน

ผมสอบถามทางฝ่ายจังหวัด โดยเฉพาะ ประชาสัมพันธ์จังหวัด ทำให้ทราบว่า ฝ่ายราชการ โดยเฉพาะผู้ว่าราชการจังหวัด และทุกๆส่วนที่ไปประจำอยู่ที่โน่น ต่างร่วมกันคนละไม้คนละมือช่วยเหลือพี่น้องประชาชนเต็มที่ แทบไม่มีเวลาหยุดพัก จากนี้ไปก็คงจะเป็นขั้นเยียวยารักษา คือลงไปดูแลด้านสุขภาพอนามัยกับการสำรวจความเสียหาย เพื่อหาทางช่วยเหลือกันต่อไป ที่น่าเป็นห่วงก็คือ ปัญหาในเรื่องรายได้ เพราะสวนยางส่วนใหญ่ถูกน้ำท่วม กว่าจะกลับมากรีดยางได้อีก อาจต้องใช้เวลายาวนาน ในขณะที่ราคายางก็ค่อนข้างดี ทำให้ชาวบ้านต้องเสียโอกาสไปถึง 2 ต่อ เท่าที่ทราบทางฝ่ายราชการก็มีการดำเนินการช่วยเหลืออยู่แล้ว ผมก็ขอให้กำลังใจในการทำงานของทุกๆฝ่ายอีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งขอฝากไว้ให้เตรียมการหาทางสำหรับการป้องกันในอนาคตด้วย อย่างที่ผมเคยปรารภเมื่อวันเขียนให้กำลังใจหลังเกิดน้ำท่วมหนักเมื่อช่วงต้นปีใหม่ว่า ฝนตกปีนี้เป็นฝนธรรมดาๆ มิได้มีชื่อเสียงพิเศษเป็นประเภทพายุใหญ่แต่อย่างใดเลย ขนาดเจอฝนตกปกติธรรมดาเรายังเสียหายขนาดนี้ หากไปเจอฝนแบบพายุมีชื่อเสียงเข้าจะหนักขนาดไหน ยังนึกภาพไม่ออกเลย?

สาเหตุมาจากอะไร? แนวทางป้องกันแก้ไขควรเป็นอย่างไร? จะต้องคิดกันให้ดีๆ และเตรียมการให้ดีๆ นับตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไปแล้วนะครับ

“ชุม”